

[C. J. F. Sven.]

gifterne til Barselshjælp samt Pengehjælpen i de første Dage efter Fødselen angaar, er de foreslaaet fordelt mellem Sygekasserne og Staten, saaledes at Sygekasserne udreder $\frac{3}{4}$. Under Hensyn til, at det saaledes er en Hjælp til Selvhjælp, maa man, idet i øvrigt selve Hjælpens Art kan paa-regne Tilslutning, stille sig velvillig. Ogsaa den Arbejdshvile, der foreslaas indført, naar de foranførte 14 Dage efter Fødselen er udløbet, er ingenlunde utiltalende, men medfører efter den foreslaaede Form en betænkelig og ikke uvæsentlig Udgiftsforøgelse for Kommerne.

Dernæst er i Lovforslaget indarbejdet de Ændringer, som den højtærede Socialminister ved en Skrivelse af 13. Februar d. A. til det i forrige Samling nedsatte Udvalg angaaende Lovforslaget om Folkeforsikring bebudede at ville stille om et almindeligt Invalidetillæg og et særligt Tillæg til blinde Invalider, hvilke Forslag vil medføre en øget Udgift paa $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Disse Bestemmelser fandtes altsaa ikke i det i Fjor fremsatte Forslag, og der er derfor formentlig Mulighed nu for en velvillig Forhandling fra Ministerens Side paa dette Punkt.

Endelig er der til Lovforslagets § 60 føjet en Bestemmelse om Adgang til at iværksætte Helbredelsesforanstaltninger, der vil medføre en Udgift paa ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Mit Parti maa principalt fastholde det af os forelagte Forslag til Folkeforsikring, men som allerede i forrige Rigsdagssamling udtalt, hvis der ikke er den fornødne Tilslutning til dets Gennemførelse, maa vi jo lade det falde og indtræde i Forhandling om det af Regeringen fremsatte Lovforslag.

Overfor Regeringsforslaget er der jo fra vor Side allerede i forrige Samling udtalt visse Betæneligheder og Tvivl. Vort Sygekassevæsen er jo nu saa udviklet, at formentlig 80 pCt. af den voksne Befolkning er i Sygekasse, saa det, der opnaas ved nu at gøre det til en Betingelse for Erholdelse af Aldersrente, at man skal have staaet i en Sygekasse, betyder ikke saa forfærdelig meget i økonomisk Henseende. Man regner med en betydelig Tilgang, men vil den Beregning holde? Ja, det vil vel bl. a. afhænge af, hvilke Følger det kan faa, at man ikke gennem Medlemsskabet i en Sygekasse har sikret sig Adgang til at faa Aldersrente. Hvad vil der ske, hvis en Person, som er 65 Aar og ikke har været i Sygekasse og som Følge deraf ikke er berettiget til at faa Aldersrente, melder sig for at faa Hjælp af det offentlige paa

Grund af Alder? — jeg forudsætter, at den paagældende har haft Mulighed for at blive Medlem af en Sygekasse. Under Forhandlingerne i forrige Samling spurgte mit Partis Ordfører gentagne Gange den højtærede Socialminister herom, men han kunde ikke faa noget Svar. Jeg ved ikke, om jeg vil have bedre Held med mig. Men det gør nu heller ikke noget, for jeg kan selv regne ud, hvad der vil ske. Der vil ske det, at den paagældende — forudsat, at Socialreformen bliver vedtaget — vil faa nøjagtigt det Beløb som Kommunegæld, han vilde have faaet i Aldersrente. Men naar det er Tilfældet, maa det erkendes, at Kravet om Medlemsskab i en Sygekasse som Betingelse for at erholde Aldersrente ikke er baaret af nogen særlig Alvor.

Vi har dernæst rejst det Principspørgsmaal, om det er rigtigt at slaa Aldersrente- og Invalidereventynderne sammen. For de førstes Vedkommende gælder det, at de har kunnet forudse, at de, hvis de levede tilstrækkeligt længe, kunde blive arbejdsudygtige paa Grund af Alder og derfor burde have været betænkt paa i Tide at indrette sig derefter og gøre, hvad de for-maaede for at sikre sig deres Alderdom. Derimod ligger det jo noget anderledes med Hensyn til Invaliderne, thi her vil jo normalt en uforudset Begivenhed indtræde, som pludselig berøver en Mand hans Arbejdsfærdighed; den Skæbne, som derigen-nem rammer den paagældende, er jo meget haard, og han vil i langt højere Grad have vanskeligt ved at sikre sig overfor slige Begivenheder.

Bestemmelsen om, at den hidtil fastsatte Begrænsning af Statens Tilskud til Lægehjælp ophæves, saaledes at der i Fremtiden refunderes Sygekasserne fuldt ud $\frac{1}{4}$ af de paagældende Udgifter, maa vi stadig hævde er ubegrundet, thi det meste af den fremkaldte Nedsættelse for Sygekasserne er jo blevet kompenseret ved en samtidig Nedgang i Lægehonorarerne.

Overfor Bestemmelserne i Lovforslagets § 15 om, at Kommunen i Tilfælde af et ubemidlet Sygekassemedlems Trang skal yde Tilskud til at udrede Sygekassekontingent og Invalidepremie, maa vi hævde, at den hidtil efter Sygekasseloven gældende Begrænsning til højst $\frac{3}{4}$ af de paagældende Ydelser er det eneste naturlige, idet vi konsekvent ønsker fastholdt, at det drejer sig om en Hjælp til Selvhjælp. I Bemærkningerne til Lovforslagets § 15 siges det da ogsaa, at i mange Tilfælde vil Hjælp til Betaling af en Del af Medlemsbidraget sikkert være tilstrækkeligt. Ja, det er netop Sagen,